

Be social

Scan of ga naar: www.stad-en-groen.nl/article/32814/elke-crisis-is-het-begin-van-iets-nieuws

'Het economische systeem zoals wij dat kennen heeft zijn langste tijd gehad, als je het mij vraagt'

 Lodewijk Hoekstra NL Greenlabel

Elke crisis is het begin van iets nieuws

Samen met mijn compagnon Nico Wissing pleik ik al jaren voor een nieuwe balans tussen mens en natuur. We geloven dat de mens respectvol met de aarde en alle hulpbronnen moet omgaan, omdat we onderdeel zijn van het grotere geheel. Als we waarden zoals biodiversiteit, landschap, sociale cohesie en natuurlijke kringlopen niet standaard meenemen in de manier waarop we onze leefomgeving inrichten en beheren, worden we als mens kwetsbaar. De gevolgen zijn evident en al duidelijk te voelen; denk bijvoorbeeld aan klimaatverandering, milieuvervuiling en uitputting van het landbouwareaal.

Elke gebiedsontwikkeling en herinrichting kan een belangrijke bijdrage leveren aan een betere wereld. Zo kunnen steden gekoeld worden, schoon drinkwater worden opgeslagen en ecosystemen hersteld. Nu is dit vaak nog niet het geval en wordt duurzaamheid maar eenzijdig meegenomen in de planvorming. Zo zie je bijvoorbeeld gasloze wijken ontstaan zonder aandacht voor ecologie, en zijn nieuwbouwwoningen 'nul-op-de-meter', maar niet circulair. Zo lossen we het ene probleem op om het volgende te creëren. Groen is vooral een kostenpost en biodiversiteit is als thema nauwelijks terug te vinden.

Het economische systeem zoals wij dat kennen heeft zijn langste tijd gehad, als je het mij vraagt. In dat systeem zijn natuur en klimaat geen integrale onderdelen, ook al doen veel bedrijven je anders geloven. Integendeel, ze staan onder aan agenda's van multinationals en overheden

om deze oude economie aan te jagen. In een poging om de 'groeï' waarvan we zo afhankelijk zijn te behouden, worden mede in verband met het coronavirus ongekende financiële impulsen gegeven waarbij we vooral meer van hetzelfde krijgen.

Misschien is het wel een zegen dat de economie zoals wij die kennen tot stilstand is gekomen door dit vreselijke virus. Je ziet door deze crisis nieuwe waardering ontstaan voor bijvoorbeeld de manier waarop we met elkaar omgaan. Ook waarderen mensen de natuur en al dat schoons om ons heen. Dat is essentieel. Er gaat pas iets veranderen als we beseffen dat we echt onderdeel zijn van de natuur en als het bewustzijn indaalt dat we die moeten koesteren.

Misschien is het ook helemaal geen ramp dat de klimaatplannen door onze regering (weer) in de ijskast zijn gezet, net als de Omgevingswet. Als ze onderdeel moeten zijn van een 'wet' of een 'plan', zullen ze nooit echt een succes worden, want verandering komt pas als men intrinsiek gemotiveerd is. Gelukkig gaan er nu steeds meer geluiden op om al die beoogde financiële middelen en impulsen niet op een ouderwetse manier te besteden, maar juist nu in te zetten op vergroening en verduurzaming. Dit zouden dan bij voorkeur de kaders zijn waarbinnen projecten worden ontwikkeld en budget veelal door de overheid wordt toegewezen. Zo'n aanpak zal leiden tot een systematische verandering, waarbij we zaken als ecologie, klimaat en natuur als standaard randvoorwaarden meenemen in de wijze waarop we bouwen, werken en ontwikkelen. Overigens is het nu ook al mogelijk om groen en duurzaamheid centraal te stellen in de

planvorming en kunnen opdrachtgevers zoals gemeenten, provincies en coöperaties hier al mee aan de gang. Met NL Greenlabel hebben we namelijk al een model ontwikkeld waarbij wordt uitgegaan van een gemeenschappelijke ambitie gebaseerd op een integrale visie. Daarbij wordt gedacht in waarden en in de onderlinge samenhang van diverse disciplines, in plaats van in euro's. Het is dus mogelijk om te komen tot een nieuwe manier van het inrichten en beheren van de leefomgeving, waarbij duurzaamheid in brede zin het DNA vormt van alles wat we doen. De groenvoorziener is in dit kader de expert en groene dokter van de wijk, die mensen beter en gezond kan maken en de wijk als geheel klimaatadaptief. De leverancier blijft misschien wel de eigenaar van producten en materialen als onderdeel van de circulaire samenleving. De ontwikkelaar wordt de rentmeester, die de kwaliteit van de leefomgeving verkoopt en daarmee ook echt woon- en leefgeluk. De gemeente stelt kaders, vraagt kwaliteit uit en faciliteert als procesbegeleider. De bewoners staan centraal in dit proces en vormen een belangrijk ingrediënt van deze duurzame samenleving.

Elke crisis is het begin van iets nieuws. In de natuur is vaak ook pas leven mogelijk als er iets is doodgegaan. Dit is het moment om in te zetten op een nieuwe balans in onze samenleving, het moment om de natuur centraal te stellen bij alles wat we doen. Niet omdat het jammer is voor al die vlinders en bijen, maar vooral omdat we als mens ook onderdeel zijn van datzelfde ecosysteem genaamd aarde.